

U Świętego Michała

miesięcznik parafii św. Michała Archaniola w Skrzyszowie

BĄDŹ WIERNY AŻ DO ŚMIERCI I DAM CI WIENIEC ŻYWOTA

28 lutego 2021 * nr 2 /173 rok XVI

**„Niechaj bezbożny porzuci swą drogę
i człowiek nieprawy swoje knowania.
Niech się nawróci do Pana, a Ten się nad nim zmiłuje,
i do Boga naszego, gdyż hojny jest w przebaczeniu.”**
(Iz 55,7)

W telegraficznym skrócie

2 lutego, w Święto Ofiarowania Pańskiego – Matki Bożej Gromnicznej, poświęcone zostały gromnice, a także świece dzieciom przygotowującym się do I Komunii Św.

Święto Ofiarowania Pańskiego jest też obchodzone w całym Kościele jako Światowy Dzień Życia Konsekrwanego. Modlimy się szczególnie za zakonnice i zakonników oraz o nowe powołania.

3 lutego przypada liturgiczne wspomnienie św. Błażeja, którego czcimy jako patrona chroniącego przed chorobami gardła. W tym dniu udzielane jest wszystkim chętnym błogosławieństwo św. Błażeja.

5 lutego przypada liturgiczne wspomnienie św. Agaty. W tym dniu poświęcone zostały chleb, woda i sól.

11 lutego, we wspomnienie NMP z Lourdes, w Kościele obchodziliśmy Światowy Dzień Chorego. Modlimy się wtedy szczególnie za wszystkich chorych.

Zakupiona została kolejna partia ekogroszku do ogrzewania kościoła i salek katechetycznych.

Od początku listopada 2020 roku do początku lutego 2021 roku, czyli prawie trzy miesiące, w ramach rekonwalescencji po przebytej operacji zamieszkał na naszym probostwie ks. kanonik Florian Ludziarczyk. Po osiągnięciu pełnej sprawności powrócił do Jankowic Rybnickich, gdzie jest rezydentem. Serdeczne Bóg zapłać ks. Florianowi za Jego ubogającą obecność, pomoc w duszpasterstwie, odprawiane Msze Święte, posługę w konfesjonale oraz za tworzenie dobrego klimatu na probostwie. Życzymy dużo sił i Bożej łaski.

Bóg zapłać wszystkim zaangażowanym w służbę naszej parafii. Tej pracy jest naprawdę dużo.

Podziękowania do wszystkich parafian i nie tylko, za wszelkie formy służby na rzecz naszej parafii: pracy, pomocy finansowej i materialnej, gesty życzliwości, uczynności, dobre słowo! Serdeczne Bóg zapłać za wszelkie dary, Bóg zapłać za ofiary kolędowe, wpłaty na konto parafialne. Bóg zapłać za wszelkie indywidualne ofiary, Bóg zapłać za wszystkie gesty pomocy i życzliwości: *Anonimowi Ofiarodawcy, Balwierz Barbara Ireneusz, Barciok Aldona Andrzej, Barciok Irena Alojzy, Barciok Jolanta Marek, Benisz Danuta, Bereziuk Janina Józef, Bloch Bernarda Adolf, Bloch Stanisława Bogdan, Blutko-Canibol Magdalena Tomasz, Bogocz Bernardyna Wojciech, Brzemia Teresa Eugeniusz, Burda Celina Piotr, Burdzik Daria Jarosław, Canibol Halina Andrzej, Czaja Alina, Czechowicz Teresa Jerzy, Czyż Czesława, Damec Aniela, Damec Lucjan, Długosz Janina Ewald, Dworok Ewa Longin, Dworok Iwona, Filipowski Jolanta Bogusław, Folwarczny Aniela, Gawłok Czesława, Giemza Ewa, Gluc Nina Bogusław, Grabiec Helena Rajnhold, Grabiec Małgorzata Adam, Grabiec Romana Barbara, Grabiec Stanisław, Grzegoszczyk Erna, Grzonka Jadwiga Jan, Grzonka Maria, Halacz Stefania Tomasz, Hojka Sonia Mirela Krystian Karol, Hudek Agnieszka Roman, Hudek Cecylia Erwin, Hudek Ewa Leon, Hudek Halina Tadeusz, Kalusek Urszula Wilhelm, Kielbasa Wiesława Piotr Łukasz, Kielkowski Monika Dawid, Klapuch Izabela Tadeusz, Klapuch Maria Jan, Klepek Gertruda Franciszek, Knura Maria, Koczor Jolanta, Kolek Karina Jacek, Kopiec Barbara Adam, Kopiec Barbara Jan, Kosider Joanna Krzysztof – Firma Gedeon, Krzystała Cecylia, Krzystała Ewa Antoni, Krzystała Irena Bernard, Krzystała Iwona Adam, Kubica Aleksandra Tomasz, Kubica Maria Andrzej, Kubiniok Anna Stanisław, Kubiniok Beata Rafał, Kufka Henryka, Kuś Marta, Kusz Bożena Marek, Kusz Eugenia Bronisław, Ledwoń Walentyna Jan, ./.*

Maciejewska Rita, Marcol Wanda Franciszek, Marszolik Irena, Milek Monika Arkadiusz, Mitko Sylwia Roman, Musiol Mariola Łucjan, Najda Joanna Sebastian, Najda Maria Jan, Nolewajka Ewa Jan, Och Barbara Mieczysław, Oślizło Agnieszka, Oślizło Alina Grzegorz, Oślizło Aurelia, Oślizło Eryka Krystian, Oślizło Joanna Wiesław, Oślizło Henryka Stanisław, Owczarczyk Maria Edward, Paloc Alicja Tomasz, Parma Helena Bonifacy, Parma Urszula Tomasz, Pękala Alicja Roman, Pękala Aurelia Ewald, Pękala Bożena Damian, Penkala Katarzyna Łukasz, Penkala Krystyna Łucjan Karol, Peterek Leokadia, Piechaczek Agnieszka Przemysław, Podolak Lidia Tomasz, Pokrzywka Grażyna, Policht Gabriela Ryszard, Poloczek Sylwia Olgierd, Prochasek Teresa Witold, Przybyła Barbara Krzysztof, Psota Anna Krystyna, Reclik Eugenia Józef, Rufert Krystyna Andrzej, Rugor Dorota Adam Kevin, Ruśniok Marta Walter, Sitek Edyta, Sitek Karolina Michał, Skrzyszowski Karina Michał, Skrzyszowski Urszula Paweł, Słupik Janina Zygmunt, Smolorz Ewa Krzysztof, Smolorz Zofia, Smyla-Canibol Marcelina Arkadiusz, Sobik Monika

Paweł, Stabla Anna, Stefański Marzena Robert, Stokowy Benedykt, Swoboda Halina Zenon, Szczansy Bożena Przemysław, Szczesny Wanda Jan, Szczurek Ludmiła Klaudiusz, Szczypka Danuta Kazimierz, Szula Krystyna Piotr, Szula Małgorzata, Szweda Erna, Szymiczek Stefania Henryk, Tatarczyk Barbara Roman, Tatarczyk Janina Zygfryd, Tłolka Janina, Tolarz Grażyna Henryk, Toman Agnieszka Henryk, Toman Anna, Toman Anna Jarosław, Toman Kornelia Tadeusz, Toman Magdalena Ernest, Tylka Iwona Adam, Wajda Hildegarda, Wajdeman Genowefa Wanda, Wala Milena Robert, Walter Erna, Wierkiewicz Elżbieta Radosław, Wierkiewicz Renata Józef, Witek Aneta Artur z dziećmi, Witek Teresa Tomasz, Wnuk Danuta Łucjan, Wnuk Gabriela Bogusław, Wojaczek Mariola Wiesław, Zajączkowski Marcelina, Żymelka Magdalena Alojzy.

Nie chcąc pominąć nikogo – wszystkim serdeczne Bóg zapłać!

ks. W. T.

Plan odnowienia Misji Świętych

**W PARAFII ŚW. MICHAŁA ARCHANIOLA
W SKRZYSZOWIE
27.02 – 03.03.2021**

„MATKO NAJŚWIĘTSZA DO SERCA TWEGO”

Nowenna przed zawierzeniem Matce Najświętszej naszej parafii, rodzin, dzieci, młodzieży, chorych, kapłanów, sióstr zakonnych

27.02.2021 – SOBOTA – ROZPOCZĘCIE ODNOWIENIA MISJI ŚWIĘTYCH

17.00 – Spowiedź
17.30 – Msza Święta z nauką ogólną

28.02.2021 – II NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

7.30 – Spowiedź i Adoracja Najświętszego Sakramentu
8.00 – Msza Święta z nauką ogólną
10.00 – Spowiedź i Adoracja Najświętszego Sakramentu
10.30 – Msza Święta z nauką ogólną
13.30 – Spowiedź i Adoracja Najświętszego Sakramentu
14.00 – Msza Święta z nauką ogólną
16.15 – Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym
16.15 – Spowiedź
17.00 – Msza Święta z nauką ogólną
20.30 – Apel Jasnogórski z mężczyznami

01.03.2020 – PONIEDZIAŁEK

7.30 – Spowiedź i Adoracja Najświętszego Sakramentu
8.00 – Msza Święta z nauką ogólną
9.30 – Nauka rekolekcyjna dla młodzieży szkoły podstawowej – klasy 6–8
10.30 – Nauka rekolekcyjna dla dzieci szkoły podstawowej – klasy 1–4 oraz przedszkole
16.30 – Spowiedź dla uczniów klas 7–8 szkoły podstawowej oraz młodzieży szkół ponadpodstawowych
17.00 – Spowiedź i Adoracja Najświętszego Sakramentu
17.30 – Msza święta z nauką ogólną
20.30 – Apel Jasnogórski z kobietami

02.03.2020 – WTOREK

7.30 – Spowiedź i Adoracja Najświętszego Sakramentu
8.00 – Msza Święta z nauką ogólną
9.30 – Nauka rekolekcyjna dla młodzieży szkoły podstawowej – klasy 6–8
10.30 – Nauka rekolekcyjna dla dzieci szkoły podstawowej – klasy 1–4 oraz przedszkole
16.30 – Spowiedź dla uczniów klasy 4 i 6 szkoły podstawowej oraz dzieci wczesnoszkolnych
17.00 – Spowiedź i Adoracja Najświętszego Sakramentu
17.30 – Msza Święta z nauką ogólną
20.30 – Apel Jasnogórski z młodzieżą

03.03.2020 – ŚRODA – ZAKOŃCZENIE ODNOWIENIA MISJI ŚWIĘTYCH

7.30 – Spowiedź i Adoracja Najświętszego Sakramentu
8.00 – Msza Święta z nauką ogólną
10.00 – Spowiedź dla chorych i starszych
10.30 – Msza Święta dla chorych i starszych
12.30 – Odwiedziny chorych w domach
17.00 – Spowiedź i Adoracja Najświętszego Sakramentu
17.30 – Msza Święta z nauką ogólną

Odnowienie Misji Świętych poprowadzi Ojciec Henryk Kałuża ze Zgromadzenia Misjonarzy Słowa Bożego – ten sam, który poprowadził Misję Świętą dwa lata temu.

W ostatnim dniu Rekolekcji – w środę – zostanie zebrana kolekta, przeznaczona dla rekolekcyjisty.

W poniedziałek i we wtorek będą też głoszone nauki rekolekcyjne dla dzieci i młodzieży ze szkoły podstawowej. W związku z obostrzeniami pandemicznymi, proponujemy następujące rozwiązania:

- o godz. 9.30 – do kościoła zapraszamy uczniów klas 8, zaś uczniów klas 6–7 do wysłuchania nauki rekolekcyjnej w domu przez internet
- o godz. 10.30 – do kościoła zapraszamy uczniów klas 4, zaś uczniowie klas 1–3 wysłuchają nauki rekolekcyjnej w szkole.

ks. W. T.

Jubileuszowe wspomnienia...

28 stycznia br. w naszej parafii swoje 90-te urodziny obchodził Ojciec Józef Tatarczyk. W tym dniu urodziny miało jeszcze aż 13 mieszkańców naszej parafii. Wśród nich była również pani Marta Penkała, która tak samo, jak Ojciec Józef, skończyła 90 lat.

W ostatnią niedzielę stycznia, o godz. 10.30, została odprawiona Msza Święta w intencji 90-letnich jubilatów. Eucharystię w koncelebrze sprawowali: ks. proboszcz Witold Tatarczyk, ks. dr Grzegorz Kucza, ks. kanonik Florian Ludziarczyk, ks. infułat Paweł Pyrczała, ojciec prof. Ireneusz Ledwoń oraz ks. dr Dawid Ledwoń.

Całą oprawę muzyczną liturgii ubogacił swoim śpiewem i grą na różnych instrumentach zespół folklorystyczny "Krajalband", który mimo bardzo niesprzyjających wówczas warunków atmosferycznych, specjalnie dla jubilata – Ojca Józefa – przybył z Beskidów.

Pod koniec Mszy Świętej przybył także witany gromkimi brawami nasz Zaczny Jubilat. Niejednej osobie z radości i wzruszenia łza zakręciła się w oku na widok Ojca Józefa. Bo przecież bardzo wielu parafian wspomina Go ciepło i serdecznie. Pamiętamy czasy, kiedy to stawał przy ołtarzu i odprawiał Msze Święte, kiedy głosił kazania, spowiadał w konfesjonale – bo przecież od 15 lat służy swą duszpasterską pomocą w naszej parafii. I chociaż już teraz ze względu na swój wiek i stan zdrowia nie staje przy ambonie, by głosić kolejne, bardzo pouczające i głęboko poruszające serca kazania, to cała Jego pełna pokory postawa, powinna być dla wielu z nas kazaniem, które powinniśmy zapamiętać na długie lata. Ojciec Józef – przez wielu z nas nazywany po prostu "Wujkiem" – daje nam całym sobą piękny i godny naśladowania przykład tego, w jaki sposób należy przy-

mować wszystko, czym obdarza Pan Bóg, w jaki sposób przeżywać cierpienie, jak nie narzekać i jak mimo sędziwego wieku nie tracić pogody ducha.

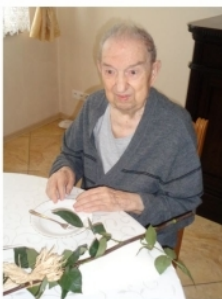
Ważną chwilą na koniec Mszy Świętej stał się moment, kiedy to wszyscy razem z Ojcem Józefem, dziękując Bogu za życie i otrzymane przez naszych jubilatów łaski, wyśpiewali dziękczynne *"Te Deum laudamus"*.

Nie obyło się również bez podziękowań i wielu składanych życzeń. Niespodzianką dla Ojca Józefa było króciutkie przedstawienie wykonane przez dzieci. Uczniowie szkoły podstawowej wcieliłi się w rolę siedmiu krasnoludków i razem z Królową Śnieżką oraz Paziem, przybyli złożyć urodzinowe życzenia zarówno dla Ojca Józefa jak i pani Marty. Przynieśli również ze sobą swoje podarunki dla Solenizanta, który nie tylko obchodził jubileusz swoich 90. urodzin, ale także jubileusz 70-lecia ślubów zakonnych, 65-lecia święceń kapłańskich i 15 lat posługi w skrzyszowskiej parafii.

Tradycyjnie, po Mszy Świętej, każdy mógł jeszcze złożyć życzenia Ojcu Józefowi w zakrystii, a kościół wypełniła piękna muzyka oraz śpiew członków beskidzkiego zespołu.

Zapewne wielu z nas ten wyjątkowy jubileusz na długo zapadnie w pamięci. A naszym Jubilatom życzymy wielu łask Bożych każdego dnia i oczywiście kolejnych, równie pięknych jubileuszy.

A. R.

Życzenia dla Jubilata

90 lat życia, 70 lat ślubów zakonnych, 65 lat kapłaństwa
i 15 lat z nami – Skrzyszowianami.

Cóż powiedzieć? Chyba tylko jedno – dziękujemy!
Czcigodny Jubilacie!

*"Nie patrz w przeszłość – tam już byłeś
i wszystko widziałeś.*

Idź naprzód – tam będzie ciekawiej."

Nie wymazuj niczego ze swojego życia.

Każda rzecz – nawet ta najmniejsza,
doprowadziła Cię do tego, kim jesteś teraz.

Rzeczy piękne – nauczyły Cię kochać życie.

Rzeczy złe – nauczyły Cię jak żyć.

A żyjesz pięknie – rzecz by można – na pełnych obrotach.

Kiedy lata temu odpowiedziałeś na wołanie Chrystusa:

*"Oto jestem" – nie znałeś dróg,
którymi Mistrz Cię poprowadzi.*

Nie wiedziałeś, co dla Ciebie przygotował.

Zawierzyłeś bezmiarowi miłości i tajemnicy Krzyża.

Ojcze Józefie – życzyć Ci wszystkiego najlepszego,
zdrowia i wszelkiej pomyślności – to za mało.

Dlatego właśnie:

"Śpiewaj – jakby nikt nie słuchał.

Kochaj – jakby nikt nigdy Cię nie zranił.

Tańcz – jakby nikt nie patrzył.

I żyj tak – jakby to było niebo na ziemi." /Mark Twain/

Rada Parafialna

**Czcigodny Księżu Józefie,
nasz Drogi Wujku i Przyjacielu!**

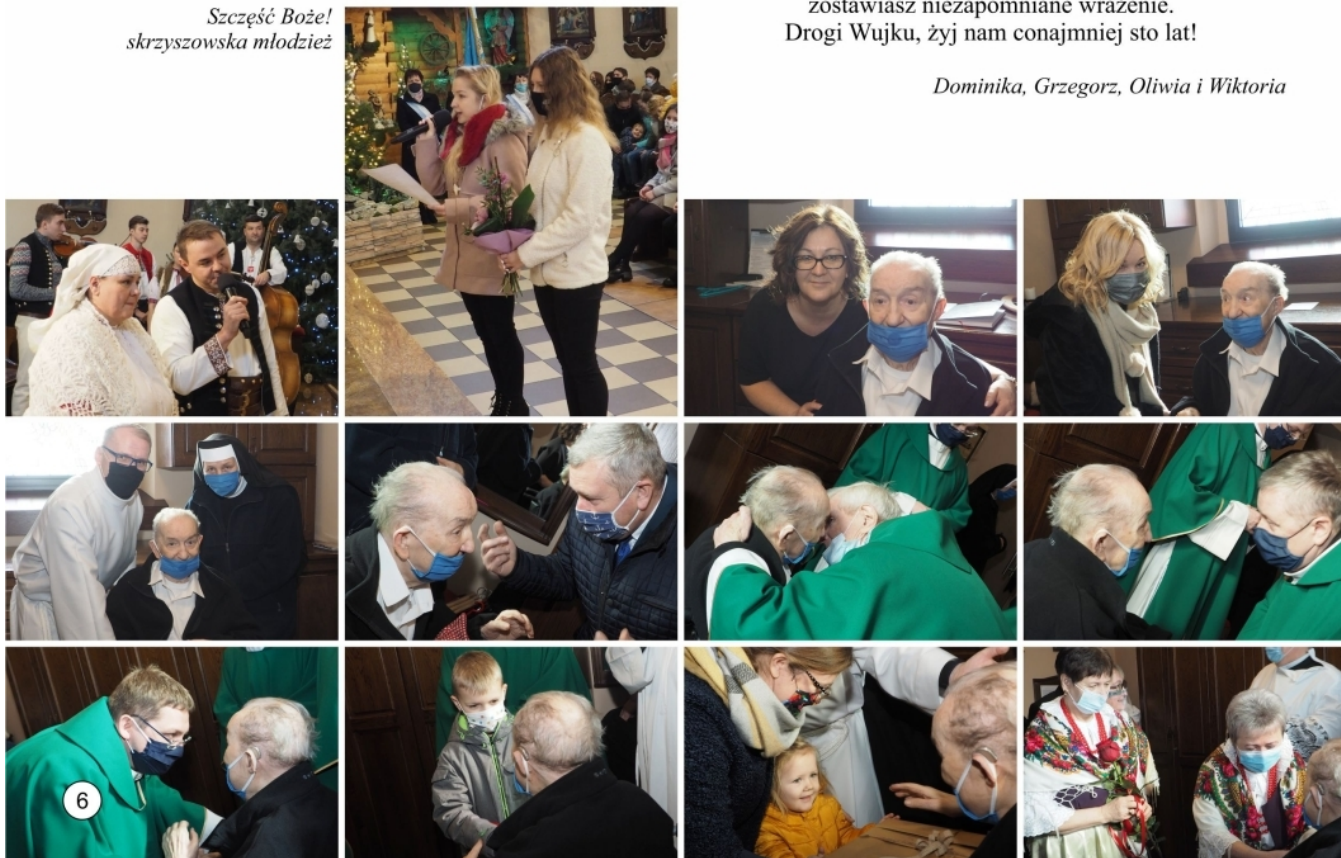
Takich jak Ty, jest na świecie niewiele.
Wiara, empatia, ciepło z Ciebie emanuje,
w Twoim towarzystwie każdy dobrze się czuje.
Tworzysz mądre wiersze, wspaniałe kazania,
które zasługują na słowa uznania.
Są pouczające i bogate w treści,
wiele słów krzepiących w każdym z nich się mieści.
Dziś w dniu tak wspaniałym, choć to środek zimy,
wraz z nami świętujesz Jubileusz Ślubów Zakonnych,
Święceń Kapłańskich i swoje urodziny.
Latek 90 wybił zegar czasu,
powoli, spokojnie, nie robiąc hałasu,
zgromadził nas wszystkich w tej pięknej świątyni,
nas – wiernych parafian i członków rodziny.
Życzymy więc Tobie – nasz Drogi Kapłanie,
niech miłość do Boga nigdy nie ustanie.
Niech Cię wciąż umacnia i dodaje siły,
wspiera, ubogaca, boś Bogu jest miły.
Życzymy Ci zdrowia najdoskonalszego,
niech Twój Stróż Archanioł broni Cię od złego.
Święty Józef – patron – łaskami Cię darzy
i pomoże spełnić wszystko, o czym marzysz.
A Maryja Matka niech Cię zawsze wspiera
i do nieba szlaki dla Ciebie przeciera.
Za Twe poświęcenie
i 15-letnią posługę duszpasterską w naszej parafii
Bóg zapłać Ci składamy
i o pamięci modlitewnej zapewniamy!
Takie – Drogi Księżu – są dla Ciebie
od młodzieży życzenia.
Przyjmij je, ukryj w swym sercu,
a Bóg niech doprowadzi do ich spełnienia.

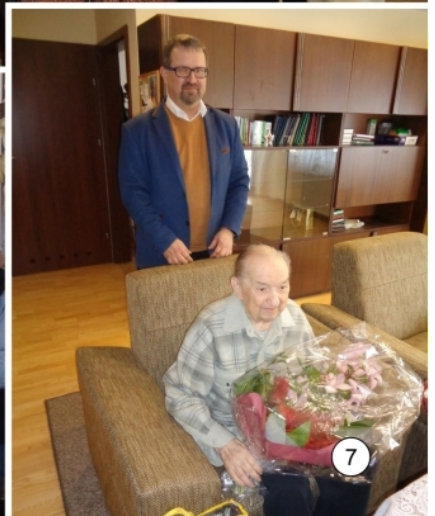
*Szczęść Boże!
skrzyszowska młodzież*

Z okazji Twoich 90-tych urodzin

życzymy Ci pogody ducha na każdy dzień,
zdrowia i dobrej kondycji na dalsze lata,
poczucia bezpieczeństwa i miłości,
życzliwości ze strony parafian i całej rodziny.
Z okazji 70. Rocznicy ślubów zakonnych,
65. Rocznicy Kapłaństwa
i 15. Rocznicy posługi w Skrzyszowie
życzymy Ci nieustającej opieki Bożej
i dalszego wsparcia świętego Józefa.
Matka Boża niech wyprasza wszystkie potrzebne Ci łaski.
Chceliśmy również gorąco Ci podziękować za to,
że każdego dnia wskazujesz nam
jak kroczyć drogą ku świętości.
Dziękujemy za wszystkie błogosławieństwa,
które udzieliłeś małżeństwom w naszej rodzinie.
Wierzmy, że dzięki nim
udało nam się przetrwać trudne chwile.
Dziękujemy za błogosławieństwa
udzielone naszym firmom.
Wierzmy, że dzięki nim
staniemy się lepszymi pracodawcami,
szanującymi i wspierającymi
wszystkich swoich pracowników,
a etyka w biznesie będzie naszym drogowskazem.
Jesteś dla nas przykładem człowieka zdolnego,
a zarazem skromnego,
przykładem uczciwego i pracowitego księdza.
Potrafiś pocieszyć strapiionych
i załagodzić trudne spory.
Dla młodych księży jesteś
wspaniałym wzorem do naśladowania.
Kroczysz przez życie bez szumu i werbli,
ale mimo to, wszędzie, gdzie się pojawiaasz,
zostawiasz niezapomniane wrażenie.
Drogi Wujku, żyj nam conajmniej sto lat!

Dominika, Grzegorz, Oliwia i Wiktoria

Spotkanie ministranckie

Już prawie rok żyjemy w świecie dotkniętym pandemią wywołaną COVID-19. To modyfikuje znany nam do tej pory styl życia. Dotyczy to także służby ministranckiej. Widzimy już, co prawda, ministrantów służących do Mszy Świętych i nabożeństw, ale jest ich jednak trochę mniej. Jednocześnie zdarzają się Msze Święte bez obecności ministrantów, czego nie było przez całe lata poprzedzające pandemię.

Nie ma w tym czasie systematycznych co sobotnich zbiórek ministranckich, mających charakter formacyjno-informacyjny. Widać, że ich brakuje, gdyż sami ministranci tęsknią za tymi spotkaniami i pytają o ich powrót.

Od kilkunastu lat w czasie pokoleńowym, korzystając z gościnności i życzliwości państwa Henryki i Stanisława Ośliżłok, w Domu Przyjęć *Wiktoria* miała miejsce uroczysta kolacja.

W tym roku, ze względu na okoliczności, doroczne uroczyste spotkanie miało miejsce w salkach parafialnych.

W sobotę, 13 lutego br. o godz. 15.00, spotkanie rozpoczęło się *Koronką do Bożego Miłosierdzia*. Po stawie duchowej, na stole pojawiła się pizza oraz ciastka. Następnie kolejnym ważnym punktem było wręczenie tzw. *ministranckiej wypłaty*. Pieniądze pochodzą z ofiar składanych do

skarbonek ministranckich podczas odwiedzin kolędowych, a w tym roku z ofiar składanych przez wiernych do koszyczka, podczas spotkań kolędowych w kościele. Za te ofiary w imieniu własnym i wszystkich obdarowanych ministrantów serdecznie Bóg zapłać! Najwięcej punktów w minionym roku zebrał Mateusz Piechaczek, drugie miejsce zajął Jakub Chinc, a trzecie Tomek Trzeciak. Gratuluję!

W zbiórce uczestniczyli także dwaj nowi kandydaci, którzy w tych dniach staną już przy ołtarzu naszego kościoła. Są to bracia Patryk i Nataniel Mikułka. Życzymy wytrwałości.

Po tych emocjach ksiądz Proboszcz zachęcił wszystkich ministrantów do powrotu do służby przy ołtarzu. Na sam koniec ministranci zaśpiewali hymn ministrancki *"Króluj nam Chryste"* oraz ulubioną *"Barkę"*.

ks. W. T.

Koronka do Najświętszych Ran Pana Jezusa

W okresie Wielkiego Postu ludzie gromadzą się w kościołach na nabożeństwach pasyjnych: w piątki na nabożeństwach *Drogi Krzyżowej*, a w niedziele na *Gorzkich Żalach*. Dzięki Sekretarce Bożego Miłosierdzia – św. s. Faustynie Kowalskiej, poznaliśmy również *Koronkę do Miłosierdzia Bożego*, w której szczególnie w Wielki Piątek prosimy Boga o to, aby się nad nami zmiłował.

Nieco mniej znaną jest natomiast *Koronka do Najświętszych Ran Pana Jezusa*. Koronkę tę pozostawiła nam francuska mistyczka i stygmatyczka z Zakonu Sióstr Wizek, Sługa Boża s. Maria Marta de Chambon (1841-1907).

Maria Marta Chambon (właśc. Franciszka Chambon) przyszła na świat 6 marca 1841 we Francji, we wsi Croix Rouge w wielodzietnej, biednej rodzinie. Mając 21 lat została przyjęta do klasztoru sióstr Wizek w Chambéry, jako świecka pomoc w kuchni. Dwa lata później, w sierpniu 1864 r., złożyła śluby zakonne. W klasztorze spełniała dobrze wszystkie powierzone jej obowiązki, a jednocześnie pozostawała w ciągłej łączności z Bogiem. Chociaż uchodziła za bardzo niepozorną osobę, to prowadziła bardzo bogate życie duchowe. Z wielkim oddaniem adorowała Św. Rany Jezusa Chrystusa. Niewidzialny świat duchowy był jej tak bliski, jak świat materialny. Przez ponad 4 lata, jako jedyna pokarm przyjmowała wyłącznie Komunię Świętą. W wieku 33 lat została stygmatyczką. Ze względu na chorobę nerek, w roku 1907 od lutego nie wstawała z łóżka. Znosząc przez prawie pięć tygodni olbrzymi ból, 21 marca zmarła w klasztorze w Chambéry w opinii świętości. W 1937 roku rozpoczął się jej proces beatyfikacyjny.

To właśnie tę prostą i niewykształconą siostrę Jezus wybrał na tę, przez którą ludzie poznali modlitwę do Jego Najświętszych Ran. W trakcie licznych objawień, Jezus Chrystus przekazał jej modlitwę do Swych Ran – akty strzeliste wraz z licznymi obietnicami łask dla osób, które czcić będą Najświętsze Rany. Ze wspomnianych aktów strzelistych, s. Maria ułożyła Koronkę, którą odmawiają ludzie na całym świecie po dziś dzień.

W obietnicach, skierowanych za pośrednictwem s. Marii Marty de Chambon, Jezus wyraźnie mówił o swoich pragnieniach. Chciał, aby ludzie polecali mu wszystkie swoje sprawy. Prosił, abyśmy ofiarowali tę modlitwę za Kościół Święty, za ludzi cierpiących, aby otrzymywali od Pana pociechę. Pragnął również, by ludzie ofiarowali Jego Rany za grzeszników. Mówił: "Za każdym słowem wymówionym przez was w Koronce, spuszczam kroplę Krwi Mojej na duszę grzesznika. Grzesznik wyjedna dla siebie nawrócenie przez odmówienie następującej modlitwy: *Ojcze Przedwieczny, ofiaruję Ci Rany Pana naszego Jezusa Chrystusa na uleczenie ran dusz naszych*". Koronka ta ma być również ofiarowana za dusze w czyśćcu cierpiące, które otrzymają ulgę w cierpieniu.

Wraz z prośbami, Jezus złożył obietnice tym, którzy będą z miłością czcić Jego Rany przez odmawianie Koronki. Każdy, kto z miłością przyjdzie do Ran Jezusowych, otrzyma wszystko, o co tylko poprosi będąc w potrzebie. Ci, co będą czcić Rany Jezusowe, uświęcą się i dojdą do poznania Boga, ponieważ są One lekarstwem na grzechy. "Dusza, która za życia swego śmiertelnego czciła Rany Pana naszego Jezusa Chrystusa, korzystała z ich zasług i ofiarowała je Ojcu Przedwiecznemu za dusze czyścicowe, będzie miała przy sobie w chwili śmierci Najświętszą Maryję Pannę

i Aniołów Pańskich, a Pan Jezus Ukrzyżowany w całym blasku Swej Chwały przyjmie ją i ukoronuje wieńcem niebieskim jej czoło" – pisała s. Maria. Wszystkich obietnic, które przekazał Jezus tym, co będą odmawiać Koronkę jest dwanaście.

Odmawiając *Koronkę do Najświętszych Ran Pana Jezusa*, wynagradzamy Bogu za popełnione grzechy swoje i innych ludzi, ofiarując Mu Rany naszego Pana.

Koronkę do Najświętszych Ran Pana Jezusa, składającą się z pięciu dziesiątek, odmawia się na różańcu w następujący sposób:

W imię Ojca i Syna i Ducha Św. Amen

Na rozpoczęcie:

O Jezu, Boski Odkupicielu, bądź nam miłościwi, nam i całemu światu. Amen. Święty Boże, Święty mocny, Święty nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami i nad całym światem. Amen. Przebac, zlituj się mój Jezu, w otaczających niebezpieczeństwach Krwią Twoją Najdroższą osłoń nas. Amen. Ojcze Przedwieczny, okaż nam miłosierdzie, przez Krew Jezusa Chrystusa, Syna Twego Jednorodzonego, błagamy Cię, okaż nam miłosierdzie. Amen.

Na dużych paciorkach różańca:

Ojcze Przedwieczny, ofiaruję Ci Rany Pana naszego Jezusa Chrystusa, na uleczenie ran dusz naszych.

Na małych paciorkach różańca:

O mój Jezu przebaczenia i miłosierdzia, przez zasługi Twoich świętych ran.

Na zakończenie 3 razy:

Ojcze Przedwieczny, ofiaruję Ci Rany Pana naszego Jezusa Chrystusa na uleczenie ran dusz naszych.

W miarę naszych możliwości postarajmy się odpowiedzieć Jezusowi na Jego wezwanie i prośmy, aby Przenajświętsze Rany wyjednały miłosierdzie dla świata, który w dzisiejszych czasach boryka się z tak wieloma problemami, będącymi niejednokrotnie także skutkiem grzechów.

oprac. A. R.

źródło: www.siostrypasjonistki.pl, www.wizytka.pl,
www.mogilia.cystersi.pl, www.modlitewnik.com.pl

Zimowa pielgrzymka Szlakiem Orlich Gniazd

Wiara człowieka pogłębia się i wyraża na różne sposoby. Jednym z nich jest pielgrzymowanie. To już trzeci raz grupa pielgrzymów w składzie: Alicja i Wiesław Smolorz, Anna i Henryk Pajak, Bolesław Wysłucha, Tadeusz Wójtowicz oraz Adam Panek – przemierzyła Szlak Orlich Gniazd w okresie zimowym, by – jak sami powiedzieli – dotrzeć do swej Mamy na Jasnej Górze.

Łatwo nie było! W trudnych warunkach pogodowych, 19 lutego wyruszyli z Podlesic, by dotrzeć do Złotego Potoku. Ponieważ był to piątek, więc po drodze rozważanie Drogi Krzyżowej Pana Jezusa. W pierwszym dniu pielgrzymi zrobili 36 tysięcy kroków (25 km). Życzliwy gospodarz, który przyjął pielgrzymów na nocleg, mocno podniósł temperaturę w pokojach, by można było wysuszyć przemoczone buty i ubrania.

W drugim dniu, przy znacznie lepszej pogodzie, pielgrzymi dotarli do Olsztyna. Tam, w ruinach olsztyńskiego zamku – *Koronka do Bożego Miłosierdzia*.

W trzecim dniu, czyli w niedzielę 21 lutego br., prosto na Jasną Górę, z nadzieją, że uda się wejść do Kaplicy Cudownego Obrazu i stanąć u stóp Mamy Maryi (z powodu ograniczeń pandemicznych w Kaplicy może przebywać tylko 27 osób). W niedzielę 21 lutego, w samo południe pielgrzymi dotarli na Jasną Górę. Mszę Świętą przeżyli na

dworze, ale po Eucharystii udało się stanąć u stóp Maryi Matki. Radość wielka!!!

Bóg zapłać "Siedmiu Wspaniałym" za podjęty trud pielgrzymowania oraz modlitwę również w naszych intencjach.

*opracował na podstawie relacji pielgrzymów
z pielgrzymiego szlaku
ks. W. T.*

Statystyka parafialna

Co roku podajemy statystykę parafialną. Poświęcone jest temu jedno z niedzielnych kazań. Jednak ze względu na okoliczności pandemiczne, nie odbyły się na przełomie roku 2020 i 2021 odwiedzin kolędowe w formie tradycyjnej i w związku z tym nie mamy aktualnych danych (np. o ilości rodzin, itp.).

Podajemy więc tylko następujące dane:

	2020	2019
Chrzty	36 (20 dz. 16 ch.)	52 (29 dz. 23 ch.)
Pogrzeby	52 (27 k. 25 m.) (9 spoza parafii)	38 (20 k. 18 m.) (10 spoza parafii)
Śluby	12	15
Bierzmowanie	26	64
I Komunia św.	73 (w tym 15 Wczesna)	9
Ilość rozdzielonych Komunii św.	40000	83000
Odwiedziny Chorych	150	159

ks. W. T.

NABOŻEŃSTWA PASYJNE

DROGA KRZYŻOWA

Piątek – godz. 16.45
Czwartek – po mszy szkolnej
dla dzieci

GORZKIE ŻALE

Niedziela – godz. 16.15
Kazania pasyjne głosi
ks. Adam Bojdoł

GODZINY OTWARCIA KANCELARII PARAFIALNEJ

Poniedziałek	8.00 – 9.00 i 16.00 – 17.00	Czwartek	nieczynne
Wtorek	nieczynne	Piątek	16.00 – 17.00
Środa	8.00 – 9.00 i 18.00 – 19.00	Sobota	nieczynne

"O której berła..."

Zapewne wiele jest na świecie obrazów, figur, kolumn, przedstawiających Matkę Bożą z Dzieciątkiem Jezus, trzymającego kulę ziemską oraz berło. W wymowie swej wyraża to niewyczerpane treści, a mianowicie oddanie Matce Bożej z Jezusem panowania nad całym światem (berło – symbol władzy).

Obrazy umieszczone są wewnątrz w kościołach, katedrach i bazylikach, natomiast figury, rzeźby stoją na zewnątrz świątyń, na placach w centralnych punktach miasta, przed kościołami, katedrami, a najczęściej na wysokich kolumnach "sięgających" nieba aby były łatwo zauważalne nawet z daleka. Nastraja to każdego do wewnętrznej refleksji i modlitwy, szukania opieki u Matki Zbawiciela. Zamiarem twórców tych obiektów jest to, aby swym zasięgiem – widokiem objąć jak największy obszar (bywa, że figury mają ok. 12 metrów wysokości). Na spotkaniach kolędowych ksiądz Proboszcz nauczał, że rzeczy naprawdę wielkie i piękne tworzone i wznoszone są w podzięce i na chwałę Bogu.

Nie jest przypadkiem (patrz też zakończenie) to, że do analizy wybrano pieśń kościelną – jak w tytule – ale to, że odnosi się również do dzisiejszych czasów, wyraża w swej treści to, co dzisiaj mamy. To jest jak najbardziej aktualne. Autorzy żyli i tworzyli w równie burzliwych czasach.

Przełom XVIII i XIX wieku zapisał się jako jedno z najczarniejszych kart historii Europy, bo szatańska i lewacka rewolucja francuska, a zaraz po niej dyktatorska nawałnica napoleońska, spowodowały w Europie zeświecczenie życia religijnego. Zamykano klasztory, opactwa, likwidowano zakony.

Można wnioskować, że życie i doświadczenie w owych czasach mogło inspirować autorów do stworzenia pieśni.

Stronę muzyczną pozostawiam do analizy specjalistom muzykom. Przytoczę tylko słowa ks. Wojciecha Lewkowicza: *"Piękny głos – piękniejsza modlitwę"*.

Tekst: J. Morelowski (Sk.)

Muzyka: ks. Mioduszewski (wydanie: Śpiewnik Kościelny/1838-1853/)

Przytoczę i poddam analizie tekst z książki *"Mszał Niedzielny i Świąteczny"* wyd. 1956

"O której berła..."

Zwrotka (1) oraz (5) ostatnia, wyrażają w swej treści te same myśli i można je analizować łącznie.

- 1) *O, której berła ląd i morze słucha,
Jedyna moja po Bogu otucha!
O Gwiazdo morska! o święta Dziewico!
Nadziei moich niebieska kotwico!*
- 5) *O, jaka ufność w mym się sercu rodzi,
Że Cię zwać Matką, mnie się synem godzi,
Na srogich grzbietach fal morskich popłynę,
Pewien Twej łaski, w śród burzy nie zginę.*

Najważniejszym celem naszego ziemskiego życia jest to, aby po jego zakończeniu osiągnąć niebo. Tak nauczał Jezus i jako pośrednika dał nam Swoją Matkę. Możemy Jej się całkowicie oddać, Jej zawierzyć, do końca zaufać. To jest otucha, kotwica, nasza Mama.

- 2) *Ciebie na pomoc błędny żeglarz wzywa
Spojrzyj, po jakim strasznym morzu pływa,
Jedni rozbici na dnie morskim giną,
Drudzy do Ciebie po ratunek płyną.*

Druga i trzecia linia wyrażają grozę, którą obecnie na świecie niestety mamy. To co nam wierzącym pozostało? – wypełnić pierwszą i czwartą linię, a będziemy ocaleni.

- 3) *Szczęśliwi, którzy ominęli skały,
A przepłynąwszy pełne zdrady wały,
Na brzeg bezpiecznie zdrowie swe unoszą!
I padłszy na twarz, dzięki Ci zanoszą.*

Tu wszystkie cztery wersety wierzący i śpiewający wyrażają ufność, nadzieję i wdzięczność. A mamy za co dziękować: za to, że żyjemy i za wszystko co mamy...

- 4) *Noc mnie obeszła, biją zewsząd trwogi,
Już nie wiem jakiej mam się trzymać drogi,
Lecz gdy Twe spuścisz na mą łódź promienie,
Świecić mi będą same nocne cienie.*

W dzisiejszym świecie dużo jest błędzących i szukających drogi, a na kartach Pisma Świętego czytamy: Pan Jezus powiedział: *"będą was prześladować z mego powodu"*. Jednak wersy trzy i cztery wyrażają nadzieję, że nawet ciemności nocy nie są straszne i będą oświetlone. Tak nam dopomóż Bóg!

(uwaga: pisownia i interpunkcja zgodna z oryginałem.)

Zakończenie. Tu pragnę przeprosić Szanownych Czytelników, że wyrażę osobistą refleksję. Otóż, jak sięgam pamięcią, gdy miałem 4 lata i więcej, pieśń ta była grana i śpiewana w kościele i w domach. Tak prześpiewana, przemodlona jest dogłębnie zrozumiana. Tu, na tych kartach, tym zapisem, za pośrednictwem Maryi – jak na obrazie – zanośmy do Boga za wszystko podziękowanie.

H. Sz.

źródło zdjęć: <https://img.fotocommunity.com>, kalendarz Herz Jezu-Missionare

90. Rocznica Objawień Jezusa Miłosiernego

22 lutego br. obchodzono 90. rocznicę pierwszego objawienia Jezusa Miłosiernego św. siostrze Faustynie.

Św. Faustyna Kowalska urodziła się 25 sierpnia 1905 r. we wsi Głogowiec koło Kutna, obecnie woj. łódzkie. W wieku 20 lat wstąpiła do Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w Warszawie. W 1930 r. przybyła do klasztoru w Płocku.

W Płocku, w swej klasztornej celi, 22 lutego 1931 r. św. Faustyna Kowalska doznała pierwszego objawienia Jezusa Miłosiernego. Wydarzenie to tak opisała w swym „Dzienniczku”:

„Wieczorem, kiedy byłam w celi, ujrzałam Pana Jezusa ubranego w szacie białej. Jedną ręką wzniesioną do błogosławieństwa, a druga dotykała szaty na piersiach. Z uchylenia szaty na piersiach wychodziły dwa wielkie promienie: jeden czerwony, a drugi biały (...). Po chwili powiedział mi Jezus: wymaluj obraz według rysunku, który widzisz, z podpisem: »Jezu, ufam Tobie«. Pragnę, aby ten obraz czczono najpierw w kaplicy waszej i na całym świecie”. Obiecuję także, już tu na ziemi, zwycięstwo nad nieprzyjaciółmi, a szczególnie w godzinę śmierci. Ja sam bronić ją będę jako swej chwały” (Dz. 47-48).

W Płocku św. Faustyna Kowalska przebywała dwa lata, do czasu wyjazdu do Wilna.

W Wilnie w 1934 r. powstał obraz **Jezusa Miłosiernego** namalowany przez Eugeniusza Kazimirowskiego w ścisłej współpracy z św. s. Faustyną.

Dzięki staraniom ks. Michała Sopoćko, kierownika duchowego siostry Faustyny, obraz został wystawiony po raz pierwszy w czasie triduum poprzedzającego uroczystość zakończenia Jubileuszu Odkupienia świata w dniach 26-28 kwietnia 1935 r. Uroczystość ta zbiegła się z pierwszą niedzielą po Wielkanocy, tzw. niedzielą przewodnią, która miała być przeżywana na polecenie Chrystusa jako święto Miłosierdzia Bożego.

Chrystus uczynił siostrę Faustynę odpowiedzialną za szerzenie kultu Jego Miłosierdzia. Poleciał pisanie Dzienniczka poświęconego tej sprawie, odmawianie nowenny, koronki i innych modlitw do Bożego Miłosierdzia.

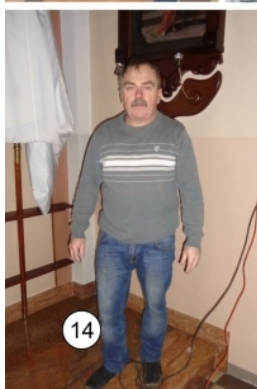
Siostra Faustyna zmarła w wieku 33 lat po ciężkiej chorobie – 5 października 1938 r. w Łagiewnikach koło Krakowa.

W 1993 r. na placu Św. Piotra w Rzymie papież Jan Paweł II beatyfikował Faustynę Kowalską, a w 2000 r. ją kanonizował. Wtedy też ogłosił, że każda pierwsza niedziela po Wielkanocy będzie obchodzona w całym Kościele jako Niedziela Miłosierdzia Bożego.

W niedzielę 21.02.2021 r. Papież Franciszek skierował specjalne pozdrowienie dla Polaków w związku z obchodami 90. rocznicy pierwszego objawienia się Jezusa Miłosiernego Świętej Faustynie Kowalskiej.

źródła : <https://ekai.pl/dzisiaj-90-rocznica>
<https://www.niedziela.pl/>, <https://www.brewiarz.katolik.pl/>,
<https://www.bing.com/images/>

oprac. R.Sz.

Światowy Dzień Chorego

Corocznie w dniu 11 lutego na całym świecie obchodzony jest Światowy Dzień Chorego. Ustanowiony on został przez św. papieża Jana Pawła II w dniu 13 maja 1992 r. w 75. rocznicę objawień fatimskich i w 11. rocznicę zamachu na życie świętego papieża. W tym dniu kościół powszechny wspomina również pierwsze objawienie Maryi w Lourdes. Ogólnoswiatowe obchody tego dnia odbywają się co roku w jednym z sanktuariów maryjnych na świecie.

Tegoroczne obchody ze względu na sytuację na świecie wywołaną pandemią koronawirusa, ograniczyły się do obchodów w każdym kraju oddzielnie. W wielu kościołach sprawowane były liturgie połączone z udzielaniem Sakramentu Namaszczenia Chorych. W naszej archidiecezji katowickiej, w Katedrze Chrystusa Króla w Katowicach, w dniu 11 lutego Mszę Świętą w intencji wszystkich chorych i służby zdrowia odprawił abp Wiktor Skworec. Hasło tegorocznego Światowego Dnia Chorego brzmiało: *"Jeden jest wasz Nauczyciel, a wy wszyscy braćmi jesteście. (Mt 23, 8). Relacja zaufania u podstaw opieki nad chorymi."*

W tym roku dzień ten miał wyjątkowy charakter. Na całym świecie wielu chorych podczas pandemii koronawirusa pozostaje odosobnionych od rodziny i najbliższych, a ich jedynym wsparciem pozostaje personel medyczny szpitala. Jeżeli jednak Bóg dopuszcza cierpienie to właśnie po to, żeby uczynić je narzędziem zbawienia. Jak śpiewamy w pieśni: *"Kaździe cierpienie ma sens, prowadzi do pełni życia..."*

Choroba i cierpienie nierozdzielnie związane są z Sakramentem Namaszczenia Chorych, niesłusznie uważanym przez wielu z nas za ostatnie namaszczenie. Już w Piśmie Świętym znaleźć można podwaliny ustanowienia tego sakramentu. W Liście św. Jakuba (5, 14-15) czytamy bowiem: *"Choruje ktoś wśród was? Niech sprowadzi kapłanów Kościoła, by się modlili nad nim i namaścili go olejem w imię Pana. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem"*

i Pan go podźwignie, a jeśli by popełnił grzechy, będą mu odpuszczone."

Sakramentu Namaszczenia Chorych udziela się wiernym w wypadku poważnej lub grożącej śmiercią choroby, ale mogą go przyjmować wielokrotnie również osoby w podeszłym wieku (w naszej parafii często jest to dwa razy w roku w kościele, tj. podczas rekolekcji wielkopostnych – nauki dla chorych oraz we wrześniu – w święto Podwyższenia Krzyża Świętego podczas Mszy Świętej w intencji chorych, jak również podczas każdych comiesięcznych odwiedzin chorych w ich domach, o ile chory wyrazi taką potrzebę).

Namaszczenie Chorych obok Spowiedzi i Komunii św. (zwanej wówczas *wiatykiem*), nazywane jest Sakramentem Chorych. Jeżeli chory nie jest zdolny do spowiedzi, wówczas sakrament ten własną mocą odpuszcza grzechy, o ile chory pragnie dostąpić przebaczenia. Sakrament ten ma przynieść choremu ulgę w cierpieniu lub uzdrowienie. Udziela go kapłan dokonując namaszczenia na czole i wewnętrznej części dłoni (w przypadku, gdy kapłan otrzymuje ten sakrament, jest to zewnętrzna część dłoni, gdyż wewnętrzna jest znaczona krzyżem przy święceniach kapłańskich), wypowiadając słowa: *"Przez to święte namaszczenie niech Pan w swoim nieskończonym miłosierdziu wspomóż cię łaską Ducha Świętego. Pan, który odpuszcza ci grzechy niech cię wybawi i łaskawie podźwignie. AMEN"*.

W osobach chorych Kościół dostrzega szczególnie obecność cierpiącego Chrystusa, dlatego poświęcamy ten jeden w roku dzień modlitwie, refleksji i dostrzeżeniu miejsc tych, którzy cierpią na duszy i ciele.

źródło: niedziela.pl, archidiecezjakatowicka.pl
oprac. C. B.

Parafia św. Michała Archaniola w Skrzyszowie
ul. Wyzwolenia 39, 44-348 Skrzyszów
ING Bank Śląski 40 1050 1403 1000 0023 0745 8881
tel. (32) 47 26 608
e-mail: witold.tatarczyk@katowicka.pl
<http://www.skrzyszowparafia.pl>

Do bieżącego numeru gazetki pisali: ks. Witold Tatarczyk, Marzena Smolarska, Marzena Grabiec, Dominika Jordan, Anna Robak, Hilary Szkatuła, Celina Burda, Aurelia Szkatuła.
Nakład: 500 szt.
skład: Rela & Cela e-mail: 480402@gmail.com
Druk: Drukarnia "LEGIS" Wodzisław Śl. ul. Jastrzębska 157

W ostatnim czasie:

ks. Józef Tatarczyk
90. Rocznicą Urodzin
70. Rocznicą Ślubów Zakonnych
65. Rocznicą Kapłaństwa
15. Rocznicą posługi w parafii

Marta Penkała
90. Rocznicą Urodzin

Henryka i Stanisław Ośliżłok
50. Rocznicą Małżeństwa

Mariola i Andrzej Pałka
12. Rocznicą Małżeństwa

Pola Fejkiel - Roczek

*Przez Chrzest Święty do naszej
Wspólnoty Kościoła włączona została:*

Szymon Szeliga - Roczek

Lucja Barbara Marszałek - c. Radosława i Martyny

Requiescant in pace...

Ireneusz Wawrzyszyn
lat 48

Prakseda Błędowska
lat 73

Stanisław Salamon
lat 72

Ewald Penkała
lat 83

Adolf Kocjan
lat 81